

15 Ιουλίου, 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ Δ/στές]

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείβλητης.

(Ποινική Έφεση 5444).

Παραποίηση μητρώων ή αρχείου κατά παράβαση των άρθρων 347 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Λέξεις και Φράσεις — "Permits" (επιτρέπει) στο άρθρο 347 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Ερμηνεία των ποινικών νομοθετημάτων — Σήμερα ερμηνεύονται με αναφορά στην πραγματική σημασία των λέξεων — Ανάγκη διάκρισης στην ερμηνεία μεταξύ ποινικών και άλλων νόμων — Εκτεταμένη αναφορά στις αρχές που διέπουν το θέμα.

5

Ποινή — Προμήθεια ελεγχόμενων φαρμάκων κατά παράβαση των Κανονισμών 2, 10 (2) (α), 4 (α) των περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμών ΚΔΠ 160/79 και των άρθρων 2, 3 (1) (α) (Πρώτος Πίνακας Μέρους Ι), 24 (1), 30 και Τρίτος Πίνακας άρθρο 24 (1) (β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου αρ. 29/77 και της ΚΔΠ 139/79, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 67/83.

10

15

Ποινή — Παράλειψη καταχώρησης στο σχετικό βιβλίο στοιχείων σχετικών με την προμήθεια ελεγχόμενων φαρμάκων κατά παράβαση των Κανονισμών 13, 14 (β) και Πέμπτου Πίνακα Μέρους ΙΙ των περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμών ΚΔΠ 160/79 και των άρθρων 2, 3 (1) (α) (Πρώτος Πίνακας Μέρους Ι), 24 (1), 30 και Τρίτος Πίνακας άρθρο 24 (1) (β) του Νόμου 29/77 και της ΚΔΠ 139/79 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67/83.

20

Ποινή — Άνιση μεταχείριση — Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 28.

25

Ποινή — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Προσωπικές περιστάσεις του εφεσείοντα — Πρέπει να συνεκτιμούνται σωστά μαζί με όλους τους άλλους παράγοντες από το πρωτόδικο Δικαστήριο στον καθορισμό της ποινής.

Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Ήταν επιβεβλημένη υπό τις περιστάσεις.

Ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε οκτώ κατηγορίες (κατηγορίες υπ' αρ. 3 μέχρι 10) για παραποίηση μητρώου ή αρχείου κατά παράβαση των άρθρων 347 και 29 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 για τον λόγο ότι προμήθευσε δύο κλινικές στη Λευκωσία με αμπούλες πεθυτίνης χωρίς να καταχωρήσει στο μητρώο του τον πραγματικό αριθμό, αλλά κατεχώρησε αριθμό μικρότερο κατά 100 αμπούλες από τον αριθμό που προμήθευσε. Καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης δώδεκα μηνών στην κάθε κατηγορία.

Ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε επίσης μία κατηγορία (κατηγορία υπ' αρ. 2) για προμήθεια 850 αμπούλων πεθυτίνης στο γιατρό Ελευθεριάδη χωρίς έγγραφο διατακτικό κατά παράβαση των σχετικών Κανονισμών και άρθρων του Νόμου 29/77 και της ΚΔΠ 139/79 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67/83 και καταδικάστηκε σε φυλάκιση εννέα μηνών.

Επιπρόσθετα ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε πέντε κατηγορίες (κατηγορίες υπ' αρ. 11 μέχρι 15) για προμήθεια 1100 αμπούλων πεθυτίνης σε κλινική στη Λευκωσία χωρίς να κάμει τη σχετική καταχώρηση μέσα στον καθορισμένο χρόνο στο σχετικό βιβλίο που σύμφωνα με το Νόμο και τους Κανονισμούς είχε υποχρέωση να τηρεί. Καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξη μηνών στην κάθε κατηγορία. Το Κακουργιοδικείο διέταξε τις ποινές αυτές να συντρέχουν μαζί με την εννέαμηνη φυλάκιση που επιβλήθηκε στην κατηγορία υπ' αρ. 2.

Ο εφεσίων εφεσίβηλε την απόφαση του Κακουργιοδικείου αναφορικά με το αδίκημα της παραποίησης του μητρώου, τόσο αναφορικά με την καταδίκη όσο και με την ποινή και ισχυρίστηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο παρερμήνευσε το άρθρο 347 του Κεφ. 154 και συγκεκριμένα ότι δεν απέδωσε τη σωστή ερμηνεία της λέξης "ρεπιτς" στο άρθρο αυτό. Σύμφωνα με την εισήγηση του εφεσείουνα η σωστή ερμηνεία είναι ότι το αδίκημα διαπράττεται όταν αυτός που κατέχει το μητρώο ή αρχείο επιτρέπει σε τρίτο πρόσωπο να καταχωρήσει ψευδή έγγραφη ή πληροφορία, και όχι σε περιπτώσεις όπως η παρούσα που η καταχώρηση έγινε από τον ίδιο τον κατηγορούμενο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την εισήγηση του εφεσείουνα και ακύρωσε την καταδίκη και τις συντρέχουσες ποινές φυλάκισης που το Κακουργιοδικείο επέβαλε στις κατηγορίες αυτές.

Ο εφεσίων εφεσίβηλε επίσης τις ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν στις άλλες κατηγορίες σαν έιδηλα υπερβολικές και/ή ότι η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης εννέα μηνών στη κατηγορία υπ' αρ. 2 συνιστά άνιση μεταχείριση καθότι ο γιατρός Ελευθεριάδης δεν εδιώχθη ποινικά ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο μείωσε την ποινή φυλάκισης εννέα μηνών σε έξη μήνες που είναι το ανώτατο όριο ποινής σε συνοπτική διαδικασία με βάση την οποία θα εκδικαζόταν ο κατηγορούμενος αν δεν υπήρχαν οι κατηγορίες υπ' αρ. 3 μέχρι 10 στις οποίες όπως αναφέρεται πιο πάνω ο κατηγορούμενος αθωώθηκε από το Κακούργιοδικείο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση αναφορικά με τις συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξη μηνών και αποφάνθηκε ότι:

10 1. Στόχος των νομοθετικών διατάξεων είναι ο αποκλεισμός της δυνατότητας ναρκωτικά φάρμακα που εισήχθησαν νόμιμα να καταλήξουν σε μη εξουσιοδοτημένα άτομα και να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς λαθρεμπορίου και αισχροκέρδειας. Η τήρηση αρχείου και η έκδοση διατακτικού αποτελεί μέρος της αυστηρής διαδικασίας που θέσπισε η πολιτεία και που διέπει την αγορά από φαρμακοποιούς και εισαγωγείς ελεγχόμενων ναρκωτικών φαρμάκων.

15 2. Ο εφεσείων όφειλε να γνωρίζει ότι ο Ελευθεριάδης για να του καταβάλει το ψηλό πωούν που του κατέβαλλε για κάθε αμπούλα δεν επρόκειτο να τις χρησιμοποιήσει νόμιμα.

20 3. Λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της υπόθεσης, η συμπερίληψη στο κατηγορητήριο των κατηγοριών 1 και 3 μέχρι 10 λόγω των οποίων ο εφεσείων παρεπέμφθη στο Κακούργιοδικείο για όλες τις κατηγορίες δεν αποτελεί δυσμενή μεταχείριση, παρά την αθώωσή του στις κατηγορίες αυτές.

25 4. Δεν χωρεί καμμία περαιτέρω επέμβαση εκ μέρους του Εφετείου στην παρούσα υπόθεση.

Όλες οι ποινές φυλάκισης θα εξακολουθήσουν να συντρέχουν.

Η έφεση επιτρέπεται μερικώς.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 30 *L.N.E.R. Co v Berriman [1946]A.C. 278;*
Re H.P.C. Productions Ltd, [1962] Ch. 466;
Holm v Royal Borough of Kensington and Chelsea [1968] 1 Q.B. 646;
Warden v Tye (1877) L.R.C.P. Vol. II, 74;
 35 *Waddell v Winter (1967) 18 P. & C.R. 407.*

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον

Αδαμάντιο Μιχαηλίδη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 6 Μαρτίου, 1991 από το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 25956/90) σε μια κατηγορία προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 10 (2) (α) (4) (α) του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου (Νόμος 29/77) σε 8 κατηγορίες παραποίησης μητρικού ή αρχείου κατά παράβαση των άρθρων 347 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και 5 κατηγορίες για παράλειψη καταχώρησης στο σχετικό βιβλίο στοιχεία σχετικά με την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου των Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμών, 1979 και του Νόμου 29/77 και καταδικάστηκε από Λαούτα, Αν. Π.Ε.Δ., Ηλιάδη, Α.Ε.Δ. και Σούπασιη, Ε.Δ. σε φυλάκιση 9 μηνών για την κατηγορία 2, σε φυλάκιση 12 μηνών στις κατηγορίες 3 - 10 και σε φυλάκιση 6 μηνών στις κατηγορίες 11 - 15, οι ποινές να συντρέχουν.

A. Μαρκίδης, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον της απόφασης του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας ημερομηνίας 6 Μαρτίου 1991 με την οποία ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος στις κατηγορίες αρ. 2 μέχρι 15 του κατηγορητηρίου και καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 9 μηνών στην κατηγορία αρ. 2, 12 μηνών στην καθεμιά από τις κατηγορίες αρ. 3 μέχρι 10 και 6 μηνών στην καθεμιά από τις κατηγορίες αρ. 11 μέχρι 15. Ο εφεσείων απαλλάγθηκε και αθώωθηκε στην κατηγορία αρ. 1. Η έφεση αυτή στρέφεται τόσο εναντίον της καταδίκης του όσο και εναντίον της ποινής που του επιβλήθηκε στην καθεμιά από τις κατηγορίες αρ. 2 μέχρι 15.

35 Η ειδοποίηση εφέσεως περιλαμβάνει 15 λόγους εφέσεως από τους οποίους οι πρώτοι 11 αφορούν την καταδίκη του και οι υπόλοιποι τέσσερις αφορούν την επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή. Στο τελικό στάδιο της ακροαματικής διαδικασίας ενώπιόν μας ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα απέσυρε όλους τους λόγους εφέσεως που στρέφονταν εναντίον της καταδίκης του στις κατηγορίες αρ. 2, 11, 12, 5 13, 14 και 15. Παραμένει ο λόγος εφέσεως αρ. 1 που αφορά μόνο τις κατηγορίες αρ. 3 μέχρι 10.

10 Η καθεμιά από τις κατηγορίες αρ. 3 μέχρι 10 αφορά το αδίκημα της παραποίησης μητρώου ή αρχείου κατά παράβαση των άρθρων 347 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος που αναφέρονται στο κατηγορητήριο, ο εφεσεύων εν γνώσει του επέτρεψε ψευδή καταχώρηση μέσα στο βιβλίο του οποίου είχε την πραγματική φύλαξη και το οποίο τηρούσε στο φαρμακείο του σύμφωνα με τους περί Ναρκωτικών 15 Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμούς. Η ψευδής καταχώρηση αφορούσε τον αριθμό των αμπούλων πεθυτίνης που ο εφεσεύων προμήθευε στην κλινική "Ευαγγελίστρια" (κατηγορίες αρ. 3 μέχρι 9) και στην κλινική Κ. Παρασκευαΐδη (κατηγορία αρ. 10), ο οποίος ήταν στην 20 κάθε περίπτωση κατά 50 αμπούλες μεγαλύτερος του πραγματικού. Την ψευδή καταχώρηση έκαμνε ο ίδιος ο εφεσεύων σ' όλες τις περιπτώσεις. Το επιχείρημα του ευπαιδευτου δικηγόρου του εφεσεύοντα συνοψίζεται με μεγάλη σαφήνεια στο κείμενο του 1ου λόγου εφέσεως, το οποίο 25 έχει ως εξής:

"1. Το πρωτόδικο Δικαστήριο παρερμήνευσε το άρθρο 347 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Συγκεκριμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν απέδωσε τη σωστή ερμηνεία στη λέξη "permits" (επιτρέπει). Η θέση του εφεσεύοντα είναι ότι το αδίκημα του άρθρου 347 διαπράττεται μόνο όταν αυτός, που κατέχει ένα μητρώο ή 30 αρχείο (Register ή record), επιτρέπει σε τρίτο πρόσωπο να καταχωρήσει οποιαδήποτε ψευδή εγγραφή και ή πληροφορία. Το αδίκημα του άρθρου 347 δεν μπορεί να διαπραχθεί όταν αυτός, που προβαίνει στη σχετική 35

καταχώρηση, είναι ο ίδιος ο κάτοχος του μητρώου ή αρχείου."

Απαντώντας στο επιχείρημα του κ. Μαρκίδη, ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης Δημοκρατίας ισχυρίστηκε ότι το άρθρο 347, ορθά ερμηνευόμενο, καλύπτει και την περίπτωση κατά την οποία η ψευδής καταχώρηση γίνεται από το πρόσωπο που έχει στην κατοχή του το αρχείο και έχει την υποχρέωση να το τηρεί, όπως έχει συμβεί στην παρούσα υπόθεση.

Το θέμα που εγείρεται είναι καθαρά νομικό και αφορά την ερμηνεία του άρθρου 347 του Ποινικού Κώδικα το οποίο, δυστυχώς, δεν έχει μέχρι σήμερα αυθεντικά μεταφραστεί στην Ελληνική γλώσσα, και το οποίο προνοεί τα εξής:

"347. Any person who, having the actual custody of any register or record kept by lawful authority, knowingly permits any entry which, in any material particular, is to his knowledge false, to be made in the register or record, is guilty of a felony, and is liable to imprisonment for seven years."

Η Υπηρεσία Αναθεωρήσεως και Ενοποιήσεως της Κυπριακής Νομοθεσίας έχει μεταφράσει (Η μετάφραση δεν αποτελεί το αυθεντικό κείμενο του νόμου γιατί δεν έχει κατατεθεί από το Γενικό Εισαγγελέα στα αρχεία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 3(2) του περί Νόμων και Δικαστηρίων (Κείμενον και Διαδικασία) Νόμου του 1965 (Ν.51/65) το άρθρο 347 στην Ελληνική γλώσσα ως ακολούθως:

"347. Όστις, έχων την πραγματική φύλαξιν μητρώου ή αρχείου, τηρουμένου δυνάμει νομίμου εξουσίας, εν γνώσει επιτρέπει καταχώρισιν ήτις, ως προς ουσιώδες τι στοιχείον, είναι εν γνώσει αυτού ψευδής, είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται εις φυλάκισιν επτά ετών."

Προς υποστήριξη της αντίστοιχης εισηγήσεώς τους σχετικά με την ορθή ερμηνεία της λέξης "permits", οι δικηγόροι των δυο πλευρών αναφέρθηκαν σε λεξικά της Αγγλικής γλώσσας και της Αγγλικής νομικής ορολογίας.

5 Εξετάσαμε με προσοχή όλα τα επιχειρήματα που έχουν προβληθεί και το συμπέρασμα στο οποίο έχουμε φθάσει είναι ότι το ποινικό αδίκημα που καθιερώθηκε με το άρθρο 347 του Ποινικού Κώδικα δεν διαπράττεται εάν, όπως έχει συμβεί στην παρούσα περίπτωση, η ψευδής καταχώρηση στο μητρώο έχει γίνει από το πρόσωπο που έχει την πραγματική φύλαξη του μητρώου και τη νομική υποχρέωση να το τηρεί. Έχουμε φθάσει στο συμπέρασμα αυτό για τους ακόλουθους λόγους:

Το επίδικο άρθρο 347 αποτελεί μέρος του Ποινικού μας Κώδικα. Δημιουργεί αδίκημα τιμωρούμενο με πολυετή φυλάκιση. Παρόλο που ο κανόνας ερμηνείας σύμφωνα με τον οποίο οι ποινικοί νόμοι, σε αντίθεση με άλλους νόμους, θα πρέπει να ερμηνεύονται στενά και αυστηρά, έχει πριν από πολλά τώρα χρόνια χαλαρωθεί σε μεγάλο βαθμό, και παρόλο που οι ποινικοί νόμοι σήμερα ερμηνεύονται με αναφορά στην πραγματική σημασία των λέξεων και στο πραγματικό σκοπό του νομοθέτη, ο Λόρδος Macmillan υποδεικνύει στην υπόθεση *L.N.E.R. Co. v. Berriman* [1946] A.C. 278, ότι η διάκριση για σκοπούς ερμηνείας μεταξύ ποινικών νόμων, αφενός, και άλλων νόμων, αφετέρου, δε θα πρέπει να εξαλειφθεί από το μυαλό των Δικαστών. Αναφορικά με την ερμηνεία των ποινικών νόμων ο Δικαστής Plowman είπε τα εξής στην υπόθεση *Re H.P.C. Productions, Ltd*, [1962] Ch. 466, στη σ. 485:

"In every case the question is simply what is the meaning of the words which the statute has used to describe the prohibited act or transaction? If these words have a natural meaning, that is their meaning, and such meaning is not to be extended by any reasoning based on the substance of the transaction. If the language of the statute is equivocal and there are two reasonable meanings of that language, the interpretation which will

avoid the penalty is to be adopted."

Στην υπόθεση *Holm v. Royal Borough of Kensington and Chelsea*, [1968] 1 Q.B. 646, εκδίδοντας την απόφαση του Αγγλικού Εφετείου, ο Edmund Davies, L.J. είπε τα εξής στη σ.655:

5

"Having regard to such consequences, (πληρωμή προστίμου £100) any ambiguity in the statutory provisions should be resolved by adopting that interpretation which is most benevolent to the person being proceeded against."

10

Έχοντας σκιαγραφήσει τις αρχές που διέπουν την ερμηνεία των ποινικών νομοθετημάτων, θα πρέπει να παρατηρήσουμε στο παρόν στάδιο ότι δε μας έχει αναφερθεί από τον ευπαίδευτο δικηγόρο της Δημοκρατίας, ούτε και έχουμε επισημάνει στη διάρκεια της έρευνας που έχουμε διεξάγει, οποιαδήποτε υπόθεση στην οποία η λέξη "permits" έχει ερμηνευτεί στα πλαίσια κειμένου παρόμοιου με εκείνο του άρθρου 347, ή/και οποιουδήποτε άλλου κειμένου, κατά τον τρόπο που εισηγείται ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Δημοκρατίας, ο οποίος έχει υιοθετηθεί από το Κακουργιοδικείο στην παρούσα υπόθεση. Υπάρχουν, τουναντίον, αποφάσεις Αγγλικών Δικαστηρίων που υποστηρίζουν την εισηγήση του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσείοντα. Στην υπόθεση *Warden v. Tye* (1877) L.R.C.P. Vol. II, 74, ο εφεσείων είχε βρεθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο ένοχος "for permitting drunkenness to take place on his licensed premises". Ο εφεσείων ήταν ο αδειούχος κάτοχος του υποστατικού στο οποίο ο ίδιος ήταν μεθυσμένος. Ενώπιον του Εφετείου, ο δικηγόρος του εφεσείοντα είχε ισχυριστεί με επιτυχία ότι η φράση "permits drunkenness" στο άρθρο κάτω από το οποίο είχε κατηγορηθεί, δεν εκάλυπτε την περίπτωση που μεθυσμένος ήταν ο ίδιος ο αδειούχος του υποστατικού. Ο Αρχιδικαστής Λόρδος Coleridge είπε τα εξής στη σ. 75:

15

20

25

30

"It does not seem to me that, on any fair construction of the words, reading them by the light of the rest of the

35

section and the surrounding provisions, they can be made to include the present case. I therefore come reluctantly, but clearly, to the conclusion that the conviction must be quashed."

5 Ο δε Δικαστής Grove πρόσθεσε τα εξής, επίσης στη σ.75:

"We have to interpret the Act according to the fair meaning of its words, not to legislate; and whatever may be the gravity of the appellant's misconduct, we cannot
10 strain the words of the Act to include it."

Μεγαλύτερη ακόμα αναλογία μεταξύ του κειμένου της νομοθετικής πρόνοιας και των γεγονότων στην παρούσα υπόθεση υπάρχει με το κείμενο της νομοθετικής πρόνοιας και τα γεγονότα της υπόθεσης *Waddell v. Winter* (1967) 18
15 P. & C.R. 407, στην οποία ο κατηγορούμενος κατείχε και καλλιεργούσε τεμάχιο γεωργικής γής, ζούσε δε μέσα σε καραβάνι εντός του ίδιου τεμαχίου γης χωρίς να εξασφαλίσει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 1(1) του Νόμου Caravan Sites and Control of Development Act 1960, το
20 οποίο προνοούσε ότι "(1) no occupier of land shall cause or permit any part of the land to be used as a caravan site unless he is the holder of a site licence" Η κατηγορία εναντίον του ήταν ότι επέτρεψε εγκατάσταση του καραβανιού στο τεμάχιο του για σκοπούς δικής του οίκησης
25 χωρίς άδεια. Ο κατηγορούμενος αθωώθηκε και η αθώωση του εφεσιβλήθηκε. Ο Αρχιδικαστής Λόρδος Parker, εκδίδοντας την ομόφωνη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου είπε τα εξής στη σ. 498:

"Having regard to the point raised, it is unnecessary to
30 recite any of the facts, save that the caravan in question had been put there by the defendant and used as his own residence. The point was taken before the justices that he was wrongly charged. They agreed with that contention and dismissed the information.

35 Subsection (1) of section 1 of the Act of 1960 provides.

so far as it is material, that no occupier of land shall cause or permit any part of the land to be used as a caravan site unless he is the holder of a site licence, and a caravan site by subsection (4) means land on which a caravan is stationed for the purposes of human habitation. Accordingly, there is found on the defendant's land a caravan being used for human habitation. Has the occupier of the land caused or permitted that land to be used as a caravan site? In my view, the matter is clear, in the sense that the defendant was causing this part of the land to be used as a caravan site through his own user. The offence of permitting is committed when someone is allowed to do something as a matter of permission and not as a matter of authority or mandate from the occupier."

Κατέληξε δε ως εξής:

"It seems to me that the offence with which this defendant was charged, namely, 'permitting', does not cover a case such as this, whereas he would have been liable if he had been charged with 'causing'.

I think the justices came to a correct conclusion and I would dismiss this appeal."

Απ' όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω προκύπτει ότι η έφεση εναντίον της καταδίκης του εφεσεύοντα στην καθεμιά από τις κατηγορίες αρ. 3 μέχρι 10 επιτυγχάνει και τόσο η καταδίκη του στις κατηγορίες αυτές όσο και οι συντρέχουσες ποινές δωδεκάμηνης φυλάκισης που του επιβλήθηκαν ακυρώνονται.

Παραμένει να εξετάσουμε την έφεση εναντίον των ποινών που το Κακουργιοδικείο επέβαλε στον εφεσεύοντα στις κατηγορίες αρ. 2, 11, 12, 13, 14 και 15.

Στην κατηγορία αρ. 2 ο εφεσεύων είχε κατηγορηθεί και κηρυχθεί ένοχος του αδικήματος της προμήθειας ελεγχόμενων φαρμάκων κατά παράβαση των Κανονισμών 2, 10

- (2)(α)4(α) των περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμών ΚΔΠ 160/79 και των άρθρων 2, 3(1)(α) (Πρώτος Πίνακας Μέρος Ι), 24(1), 30 και Τρίτος Πίνακας άρθρο 24(1)(β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου αρ. 29/77 και της ΚΔΠ 139/79, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 67/83. Στις Λεπτομέρειες του Αδικήματος αναφέρεται ότι ο εφεσείων, ενώ ήταν φαρμακοποιός, προμήθευσε 850 αμπούλες πεθυτίνης στο γιατρό Κωστάκη Ελευθεριάδη χωρίς έγγραφο διατακτικό. Το αδίκημα αυτό τιμωρείται από Δικαστήριο συνοπτικής δικαιοδοσίας με φυλάκιση μέχρι 6 μηνών ή/και πρόστιμο £400, από δε Κακουργιοδικείο με φυλάκιση μέχρι 2 ετών ή/και πρόστιμο. Ο εφεσείων καταδικάστηκε σε φυλάκιση εννέα μηνών.
- 15 Οι κατηγορίες αρ. 11, 12, 13, 14 και 15 αφορούν το ίδιο αδίκημα το οποίο ο εφεσείων διέπραξε σε διαφορετικές ημερομηνίες. Στην καθεμιά απ' αυτές ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος επί τω ότι, ενώ ήταν πρόσωπο που είχε υποχρέωση να τηρεί βιβλίο σύμφωνα με τους περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμούς, προμήθευσε αμπούλες πεθυτίνης στην κλινική "Ευαγγελίστρια" και παρέλειψε να κάμει τη σχετική καταχώρηση στο βιβλίο μέσα στον καθορισμένο χρόνο, δηλαδή την ίδια μέρα ή την αμέσως επόμενη, κατά παράβαση των Κανονισμών 20 13, 14(β) και Πέμπτου Πίνακα Μέρος ΙΙ των περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Κανονισμών ΚΔΠ 160/79 και των άρθρων 2, 3(1)(α) (Πρώτος Πίνακας Μέρος Ι), 24(1), 30 και Τρίτος Πίνακας άρθρο 24(1)(β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 και της ΚΔΠ 139/79, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67/83. Η παράλειψη του εφεσείοντα 25 αφορά προμήθεια συνολικής ποσότητας 1100 αμπούλων πεθυτίνων στις πέντε αυτές κατηγορίες με αρ. 11 μέχρι 15. Το αδίκημα αυτό τιμωρείται από μεν Κακουργιοδικείο με φυλάκιση μέχρι 2 ετών ή/και πρόστιμο, συνοπτικά 30 δε με φυλάκιση μέχρι 6 μηνών ή/και πρόστιμο £400. Ο εφεσείων καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 6 μηνών στην κάθε κατηγορία. Οι ποινές αυτές συντρέχουν επίσης με την ποινή φυλάκισης 9 μηνών που επι-

βλήθηκε στην κατηγορία αρ. 2.

Ο εφεσείων ισχυρίζεται ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν στην κατηγορία αρ. 2 (λόγος εφέσεως 12) και στην καθεμιά από τις κατηγορίες αρ. 11 έως 15 (λόγος εφέσεως 14) είναι έκδηλα υπερβολικές. Παρόμοιος ισχυρισμός αναφορικά με τις κατηγορίες αρ. 3 μέχρι 10 (λόγος εφέσεως 13) παρέμεινε χωρίς αντικείμενο μετά την αθώωση του εφεσεύοντα στις εν λόγω κατηγορίες. Επιπρόσθετα, με το λόγο εφέσεως 15, ο εφεσείων ισχυρίζεται τα ακόλουθα:

"15. Η επιβληθείσα ποινή αντίκειται προς το άρθρο 28 του Συντάγματος και/ή συνιστά άνιση μεταχείριση. Και αυτό γιατί απ' ότι προέκυψε κατά τη διάρκεια της δίκης ο ιατρός Ελευθεριάδης δεν εδιώχθη ποινικά ενώπιον Κακουργιοδικείου, αλλά μόνο ενώπιον Επαρχιακού Δικαστηρίου."

Αναφορικά με τους λόγους εφέσεως αρ. 12 και 14 ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα ισχυρίστηκε ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν είναι έκδηλα υπερβολικές λαμβανομένων υπόψη των πιο κάτω:

1. Τα αδικήματα στα οποία επιβλήθηκαν δεν είναι σοβαράς μορφής αν ληφθεί υπόψη το ανώτατο όριο ποινής που προνοεί ο νόμος.

2. Αν στο κατηγορητήριο δεν περιλαμβάνονταν οι κατηγορίες στις οποίες ο εφεσείων έχει αθωωθεί, ιδιαίτερα η 1η κατηγορία, ο εφεσείων θα δικαζόταν συνοπτικά και όχι ενώπιον Κακουργιοδικείου.

3. Ο εφεσείων έχει λευκό ποινικό μητρώο, ή υγεία του είναι κλονισμένη και είναι ηλικίας 80 ετών.

Σχετικά με τη σοβαρότητα των αδικημάτων θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι ο χαρακτηρισμός κάποιου αδικήματος ως σοβαρού δεν εξαρτάται αποκλειστικά από το ανώτατο όριο ποινής που ο νόμος προνοεί για τη διάπραξη του. Εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το σύνολο των

5 περιστάσεων που περιβάλλουν τη διάπραξη του και διαγράφουν το μέγεθος της βλάβης και τις εν γένει συνέπειες που η διάπραξη του μπορεί να επιφέρει στην κοινωνία και οι οποίες δυνατόν είτε να υποβιβάζουν ένα αδίκημα για το οποίο προνοείται πολυετής φυλάκιση σε απλή και τυπική παράβαση, είτε να καθιστούν εξαιρετικά σοβαρό ένα αδίκημα για το οποίο δεν προνοείται αυστηρή ποινή υπό μορφή πολυετούς φυλάκισης.

10 Τα αδικήματα στην παρούσα υπόθεση αφορούν τον έλεγχο της διάθεσης ναρκωτικών φαρμάκων. Οι σχετικές νομοθετικές διατάξεις στοχεύουν στο να αποκλείσουν τη δυνατότητα ναρκωτικά φάρμακα που εισήχθησαν νόμιμα να καταλήξουν σε χέρια μη εξουσιοδοτημένα και να χρη-

15 σιμοποιηθούν όχι για σκοπούς θεραπευτικούς αλλά για σκοπούς λαθρεμπορίου και αισχροκέρδειας σε βάρος δυστυχισμένων ναρκωμανών. Για την καταπολέμηση αυτού του σοβαρού κινδύνου η πολιτεία έχει θεσπίσει λεπτομε-

20 ρειακή και αυστηρή διαδικασία που διέπει την αγορά από φαρμακοποιούς και εισαγωγείς ελεγχόμενων ναρκωτικών φαρμάκων όπως είναι οι αμπούλες πεθυτίνης, τη φύλαξη, την τιμή πώλησης λειανική και χονδρική, και τις προϋποθέσεις προμήθειάς τους από το φαρμακοποιό σε τρίτους, γιατρούς και άλλους. Μέρος της διαδικασίας αυτής είναι

25 η τήρηση του βιβλίου που αναφέρεται στις κατηγορίες 11 έως 15 και το διατακτικό, η ιατρική δηλαδή συνταγή που αναφέρεται στην κατηγορία αρ. 2. Η χωρίς διατακτικό προμήθεια πεθυτίνων σε γιατρό παρέχει την ευχέρεια στο γιατρό αυτό να εμπορεύεται τις πεθυτίνες στην παράνομη αγορά, εφόσο δε θα είναι ο ίδιος υπόχρεος να δικαιολο-

30 γήσει πού, πώς και πότε τις διέθεσε, με στοιχεία και καταχωρήσεις που μπορούν καθ' οιονδήποτε χρόνο να ελεχτούν από τις κυβερνητικές υπηρεσίες ελέγχου.

35 Το ερώτημα κατά πόσο τα αδικήματα που διέπραξε ο εφεσείων στην παρούσα υπόθεση μπορούν εύλογα να χαρακτηριστούν ως σοβαρά ή όχι, θα πρέπει να απαντηθεί λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστατικών της παρούσας υπόθεσης που περιλαμβάνουν και τα εξής: Όπως ο εφεσείων παραδέχεται στην κατάθεσή του στην

αστυνομία, τεκμ. 1, οι διαδοχικές παρόνομες (χωρίς δια-
τακτικό) παραδόσεις πεθυτίνων στο γιατρό Ελευθεριάδη
έγιναν μετά που ο γιατρός αυτός είχε ζητήσει ρητά από
τον εφεσείοντα να τον προμηθεύσει με "πεθυτίνες από
καμιά κλινική" και ο εφεσείων υποσχέθηκε ότι θα φρόντι- 5
ζε να ικανοποιήσει την απαίτησή του. Ενώ, σύμφωνα με
τη μαρτυρία, η καθορισμένη λειανική και χονδρική τιμή
πώλησης των αμπούλων πεθυτίνης της μάρκας που εισή-
γαγε ο εφεσείων ήταν 14 σεντ και 11 σεντ αντίστοιχα, ο
εφεσείων λέγει στην κατάθεσή του ότι χρέωνε τον Ελευθε- 10
ριάδη με £2 έως £2.50 σεντ την καθεμιά, σύμφωνα δε με
το σχετικό εύρημα του Κακουργιοδικείου, ο εφεσείων
χρέωνε τον Ελευθεριάδη μέχρι και £9 την κάθε αμπούλα
πεθυτίνης. Αν δε ληφθεί υπόψη ο αριθμός των εκατοντά- 15
δων αμπούλων πεθυτίνης που ο εφεσείων προμήθευσε
στο γιατρό Ελευθεριάδη στην περίοδο από 1/1/1989 μέχρι
20/2/1990 που αναφέρεται στην κατηγορία αρ. 2, είναι εύ-
κολο να υπολογιστεί το μεγάλο ύψος του χρηματικού
ανταλλάγματος που ο εφεσείων έλαβε από τον Ελευθεριά- 20
δη για να διευκολύνει τα παρόνομα σχέδια του. Ο εφε-
σείων θα πρέπει να γνώριζε ότι αν ο Ελευθεριάδης επρό-
κειτο να χρησιμοποιήσει νόμιμα τις αμπούλες πεθυτίνης
δε θα πλήρωνε £9 αντί 11 σεντ την καθεμιά για να τις
προμηθευτεί. Οι κατηγορίες αρ. 11 μέχρι 15 αναφέρονται 25
σε πράξεις οι οποίες μπορεί να λεχθεί ότι σχετίζονται με
τη διάπραξη του αδικήματος της παράνομης προμήθειας
πεθυτίνων στο γιατρό Ελευθεριάδη που αποτελεί το αντι-
κείμενο της κατηγορίας αρ. 2 και το κύριο αδίκημα στην
παρούσα υπόθεση.

Απ' όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω προκύπτει σαφώς 30
ότι η περίπτωση του εφεσείοντα δεν είναι απλή περιπτώ-
ση παρατυπίας ή παράβασης της καθιερωμένης διαδικα-
σίας από τον εφεσείοντα που οφείλεται είτε σε αμέλεια
είτε σε άλλο λόγο που συνάδει με ελατήρια όχι ευτελή.
'Ό,τι έκαμε ο εφεσείων το έκαμε εσκεμμένα με ελατήριο το 35
χρηματικό κέρδος, αγνοώντας τις φοβερές συνέπειες που
ασφαλώς θα προέκυπταν από τη διευκόλυνση που ο ίδιος
παρέσχε στο γιατρό Ελευθεριάδη προμηθευόντάς τον με
τόσο μεγάλο αριθμό αμπούλων πεθυτίνης. Έπεται ότι

ορθά το Κακούργιοδικείο έκρινε ότι τα αδικήματα που διέπραξε ο εφεσείων είναι τόσο σοβαρής μορφής ώστε να επιβάλλεται η ποινή φυλάκισης.

- 5 Η μεγάλη ηλικία του εφεσείοντα, το λευκό ποινικό του μητρώο και η κατάσταση της υγείας του συνιστούν ουσιώδη ελαφρυντικά. Αναφορικά με την υγεία του εφεσείοντα θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι δεν υπάρχει ισχυρισμός ότι είναι σε κατάσταση που περιορίζει τον χρόνο της υπόλοιπης ζωής του. Το ερώτημα που τίθεται στην παρούσα
- 10 υπόθεση είναι κατά πόσο οι σοβαροί αυτοί ελαφρυντικοί παράγοντες που αναφέρονται στις προσωπικές περιστάσεις του εφεσείοντα συνεκτιμήθηκαν σωστά μαζί με όλους τους άλλους παράγοντες που καθορίζουν το είδος και την έκταση της ποινής που το πρωτόδικο Δικαστήριο
- 15 έχει κατά πρώτο λόγο την ευθύνη και το καθήκον να λάβει υπόψη και να συνεκτιμήσει στην κάθε υπόθεση. Στην κατ' έφεση δικαιοδοσία του το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο στην περίπτωση που ικανοποιείται ότι η επιβληθείσα ποινή είναι έκδηλα υπερβολική με την έννοια
- 20 ότι, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που πρέπει να συνεκτιμηθούν για τον υπολογισμό της, είναι αντικειμενικά και έκδηλα απαράδεκτη και σκληρή και όχι απλώς αυστηρή. Θα απαντήσουμε, όμως, στο ερώτημα αυτό μετά που θα εξετάσουμε τους υπόλοιπους δυο ισχυρισμούς του εφεσείοντα που σε κάποιο βαθμό είναι μεταξύ τους σχετικοί.

- Ο εφεσείων λέγει ότι χωρίς την κατηγορία αρ. 1 η οποία αφορά αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση μέχρι 14
- 30 χρόνια και στην οποία έχει αθωωθεί από το Κακούργιοδικείο, η υπόθεση εναντίον του θα εκδικαζόταν κατά πάσα πιθανότητα συνοπτικά και όχι από το Κακούργιοδικείο. Λέγει ακόμα ότι σε περίπτωση που η έφεσή του εναντίον της καταδίκης του στις κατηγορίες με αρ. 3 μέχρι 10 που αφορούν αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση μέχρι επτά
- 35 χρόνια επιτύχει, όπως έχει πράγματι συμβεί, καμιά από τις υπόλοιπες κατηγορίες με αρ. 2 και 11 μέχρι 15, στις οποίες έχει βρεθεί ένοχος, δεν αφορά αδίκημα που μπορεί από μόνο του να εκδικαστεί από Κακούργιοδικείο. Επο-

μένως, αν οι κατηγορίες στις οποίες έχει μεταγενέστερα αθωωθεί δεν περιλαμβάνονταν στο κατηγορητήριο, η υπόθεση εναντίον του εφεσείοντα αναφορικά με τις κατηγορίες με αρ. 2 και 11 έως 15 θα μπορούσε να εκδικαστεί μόνο συνοπτικά με αποτέλεσμα να περιορίζεται το ανώτατο όριο της επιβληθησόμενης ποινής σε φυλάκιση έξι 5
μόνον μηνών. Θα αποφεύγετο τότε η φυλάκιση 9 μηνών που του έχει επιβληθεί στην κατηγορία με αρ. 2. Λέγει ακόμα ο εφεσείων ότι, εν όψει του γεγονότος ότι η υπόθεση εναντίον του γιατρού Ελευθεριάδη εκδικάζεται συνοπτικά, η εκδίκαση της δικής του υπόθεσης από το Κακουργιοδικείο το οποίο μπορεί να επιβάλει ποινή φυλάκισης δύο χρόνων αντί έξι μόνο μηνών για τα ίδια αδικήματα, συνιστά από μόνο του άنيση μεταχείριση του ιδίου κατά παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος. 10 15

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Δημοκρατίας συμφώνησε ότι, αν στο κατηγορητήριο δεν περιλαμβάνονταν από την αρχή οι κατηγορίες με αρ. 1 και 3 μέχρι 10, αλλά περιλαμβάνονταν μόνο οι κατηγορίες με αρ. 2 και 11 μέχρι 15, η υπόθεση εναντίον του εφεσείοντα θα εκδικαζόταν συνοπτικά. 20

Θα σχολιάσουμε τους πιο πάνω ισχυρισμούς του εφεσείοντα ως εξής:

Δεν έχει τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός για άنيση μεταχείριση του εφεσείοντα για το λόγο που έχει προβληθεί. Δεν είμαστε απόλυτα βέβαιοι για την ακριβή φύση των κατηγοριών που έχουν περιληφθεί στο κατηγορητήριο εναντίον του γιατρού Ελευθεριάδη. Φαίνεται όμως ότι εναντίον του γιατρού Ελευθεριάδη δεν προσήφθηκαν οι κατηγορίες με αρ. 1 ή 3 μέχρι 10 που προσήφθηκαν, χωρίς επιτυχία, εναντίον του εφεσείοντα. 25 30

Παρά την αθώωση του εφεσείοντα στις κατηγορίες με αρ. 1 και 3 μέχρι 10, δεν μπορεί εύλογα να λεχθεί, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της υπόθεσης εναντίον του, ότι η περίληψη στο κατηγορητήριο των κατηγοριών αρ. 1 και 3 μέχρι 10 στις οποίες οφείλεται η πα- 35

5 ραπομπή του εφεσείοντα σε δίκη πάνω σ' όλες τις κατηγορίες ενώπιον του Κακουργιοδικείου, συνιστά πράξη άδικη ή/και δυσμενή μεταχείριση του εφεσείοντα. Παραμένει, εντούτοις, γεγονός ότι αν στο κατηγορητήριο εναντίον του εφεσείοντα περιλαμβάνονταν από την αρχή μόνο οι κατηγορίες με αρ. 2 και 11 μέχρι 15, δε θα μπορούσε να επιβληθεί σ' αυτόν ποινή φυλάκισης πέραν των 6 μηνών.

10 Θεωρούμε το ανώτατο όριο της προβλεπόμενης από το νόμο ποινής για τα αδικήματα που αναφέρονται στις κατηγορίες με αρ. 11 έως 15, και ιδιαίτερα στην κατηγορία με αρ. 2, ως άκρως ανεπαρκές για περιπτώσεις όπως είναι η παρούσα.

15 Παρόλα όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω και παρά το γεγονός ότι, εν όψει των εξαιρετικά επιβαρυντικών συνθηκών που περιβάλλουν τη διάπραξη των παρόντων αδικημάτων από τον εφεσείοντα, δεν μπορεί εύλογα να υποστηριχθεί ότι οι ποινές που έχουν επιβληθεί από το
20 Κακουργιοδικείο είναι έκδηλα υπερβολικές, οι εξελίξεις που ακολούθησαν την καταχώρηση του κατηγορητηρίου, η αθώωση δηλαδή του εφεσείοντα πάνω σ' όλες τις κατηγορίες η ύπαρξη των οποίων είχε οδηγήσει στην παραπομπή των υπόλοιπων κατηγοριών ενώπιον του Κακουργιοδικείου, συνηγορούν υπέρ της μείωσης της ποινής φυλάκισης εννέα μηνών που επιβλήθηκε στην κατηγορία με αρ. 2, ώστε αυτή να μην υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που θα ήταν δυνατό να επιβληθεί στον εφεσείοντα αν η υπόθεσή του εκδικαζόταν συνοπτικά. Καμιά περαιτέρω επέμβαση εκ μέρους μας δε χωρεί στην παρούσα
25 υπόθεση. Είναι πράγματι λυπηρό γιατί ένας άνδρας της ηλικίας του εφεσείοντα θα παραμείνει στη φυλακή για έξι μήνες. Οι συνέπειες όμως των πράξεών του οι οποίες, όπως ο ίδιος λόγω της πείρας και των επαγγελματικών του γνώσεων είναι σε θέση να γνωρίζει, είναι πολύ σοβαρές, καθιστούν την τιμωρία του και δίκαιη και επιβεβλημένη.
35

Εν όψει των όσων έχουμε αναφέρει πιο πάνω, η έφεση

εναντίον της καταδίκης του εφεσεύοντα στις κατηγορίες με αρ. 3 μέχρι 10 επιτυγχάνει. Ο εφεσεύων αθωώνεται και απαλλάσσεται στις κατηγορίες με αρ. 3 μέχρι 10. Η έφεση εναντίον της ποινής απορρίπτεται αναφορικά με τις κατηγορίες με αρ. 11 μέχρι 15, επιτυγχάνει όμως αναφορικά με την κατηγορία με αρ. 2 στην οποία η ποινή φυλάκισης μειώνεται από εννέα σε έξι μήνες. Όλες οι ποινές φυλάκισης θα εξακολουθήσουν να συντρέχουν.

5

Έφεση εναντίον καταδίκης επιτυγχάνει στις κατηγορίες 3 - 10. Έφεση εναντίον ποινής στις κατηγορίες 11 - 15 απορρίπτεται. Ποινή στη κατηγορία 2 μειώνεται σε 6 μήνες.